

Utdrag af utmätnings Protokoll
Hållet i Hacksjö by den 18 jan. 1888.

S:D: Sedan nu till full klarhet kommit att den lappman Lars Thomasson i Klippfjell, som genom Landshöfdinge Embetets utslag den 20 juli 1887, blifvit dömd att till Per Erik Edén i Westernoret utgifva 135 kronor 8 öre jemte ränta och 12 kronor 75 öre i lagsökningskostnad, icke vore Lars Thomasson Vilks i Klippfjell utan Lars Thomasson Laufla från Gardfjell och som nu vistades i Hacksjö by, infann jag mig på grund af Herr Kronofogden N.J Gadds förnyade order den 7 dennes, uti sistnämnde by, dervid biträdd af Häradsdomaren Sven Lidberg i Latikberg, för att i verkställighet sätta ofvanberörde utslag, utgörande utdömt

Kapital,	135:08.		
Ränta beräknad till	49:17		
å dömd lagsökningskostnad	12:75		197
hvertill kommer:			
Utmätningskostnad: Skjuts till under-			
tecknad ifrån Latikberg till Siksjö			
1,5 mil á 1,40 milar	2:10		
Från Siksjö till Hacksjö 2 mil á 1:80	3:60		
Från Hacksjö till Wilhelmina 4,5 á dito	8:10		
Utmätningsarvode	2	15:80	
till vittnet Lidberg skjuts fram			
och åter till sammans	11:40		
arvode	1	12:40	28:20

Summa kronor 225.20			

För Galdenären Lars Thomasson Laufla, som nu anträffades personligen och medgaf att han vore den verklige galdenären, blef nu förestående utmätning, efter uppläsande af det till grund för fordringsanspråket liggande utslag med derå tecknade utmätnings order, tillkännagifven, hvarefter Laufla förklarade att han icke egde penningar till galdande af detta belopp, och att, under det han suttit häktad för renstöld och aftjent honom derfor å dömd straffarbete å Umeå cellfångelse, derifrån han i December månad hemkommit, hade hans hustru med sju små barn icke förmått sköta och sammanhålla de få renkreaturen, som ännu funnos i behåll vid mannens häktande, hvadan de blifvit skingrade hit och dit, eller åt olika håll, utan att mannen efter sin hemkomst kunnat hopsamla så mycket som erfordrades till hans och hans familjs underhåll, utan nödgades anlita Nils Nilsson Barruk och Jonas Nilsson Gorik, hvilka tagit vård om hans hustru och barn under flyttningen från fjellet, om hjälp till lifsuppehållet. Dessutom har kommunens fattigvård och den enskilda välgörenheten nödgats träda emellan.

Nils Nilsson och Jonas Nilsson nu vid utmätningstillfället närvarande vitsordar dessa galdenärens meddelande, samt upplyst, att de som nu vore i samma sällskap med Laufla och egde då icke obetydligt med renar, visserligen erfarit att ibland deras renar funnits en och annan mindre ren tillhörig Laufla; men att de nära nog äfven med bästa vilja och med renegarens tillhjälp vore omöjligt att nu taga reda på dessa renar, som gå spridda vidt omkring i skogen. Och ämnade icke dessa lappar samla sina renar förrän vid vårflyttning till fjells. Under sådana förhållanden stodo utmätningsmännen alldeles redlösa, men då Laufla möjligen ibland Nils Nilssons och Jon Nilssons renar kan hafva en eller annan ren, öfvertalade undertecknad Jon Nilsson att i sällskap med galdenären söka få reda på den sistnämnda

renkreatur och på sätt dem lämpligast synes fortskaffa desamma till Hacksjö by. Äfven egde Jon Nilsson att till sin hjälp i detta hänseende, om så erfordrades, kalla annan person.

Nils Nilsson undanbad sig lemna någon hjälp. Slutligen uppdrogs åt Jon Nilsson, att så fort han fullgjort detta uppdrag, derom genast underrätta undertecknad utmätningsman. År och dag, som ofvan.

P A Hellgrén

Wittne:

Sven Lidberg

Utdrag af Utmättnings protokoll hållet i Hacksjö by den 15 de Mars 1888.

S:D: Som undertecknad utmätningsman, att hitintills ifrån lappmannen Jon Nilsson icke erhållit någon underrättelse, hvarvid det lyckats honom hitta rätt på några renar tillhöriga lappmannen Lars Thomasson Laufla, fann jag mig nödsakad ytterligare hemsöka dessa lappar, som ännu vistas i Hacksjö by, för att taga reda på förhållandet. Och infann jag mig derstäds denna dag biträdd af Nämndemannen Iv. Alex Westin i Siksjö som vittne, dervid, sedan såväl Lars Thomasson, som Jon Nilsson kommit tillstäds, denne senare upplyste: att han väl i sällskap med Lars Thomasson sökt efter dennes renar, men icke påträffat mera än en matnyttig ren tillhörig Thomasson och som denne nödgats nedslagta för att lifnära sig och sin familj, och att han ytterligare sett 2ne mindre renar tillhöriga Lars Thomasson, men icke ansett det lönt mödan taga vara på dessa och fortskaffa dem till Hacksjö by, emedan de föga skulle betala kostnaden med fortskaffningen.

Efter inhämtande af dessa förhållanden, togo utmätningsmännen Lars Thomassons öfriga löseegendom i betraktande och befans densamma vara af så usel och ringa beskaffenhet, att den icke kunde åsättas högre värde än 9 Kronor. – I huset fanns intet matförråd, - dåliga säng- och gångkläder, allt vittnade om elände och största fattigdom. Och som den löseegendom och andra lösören Lars Thomasson således möjligen skulle ega icke uppgå tillsammans till 75 Kronor, eger således Lars Thomasson inga tillgångar hvarmed hans skuld till Per Erik Edén enligt ofvan åberopade utslag, kan betäckas.

Missnöje öfver utmätningen eger anföras hos Konungens Befallningshafvande i länet före kl. 12 å femtonde dagen härefter af gäldenären, och af borgenären inom samma tid, räknad från den dag han erhöll del av detta protokoll; men försitter denna tid, varder parts klagan öfver förrättningen ej upptagen till pröfning. Som ofvan.

P.A Hellgrén

Wittne.

I. A Westin

Rätt utdraget; intygar

P. A Hellgrén